

Sør-østover mot Brakandalsfjell. Kviteseidvatnet til høyre. Foto: T. Sætre.

OBJEKT NR. 46

OMRADET MELLOM SELJORDVATN OG FLÅVATN

Fylke: Telemark

Kommuner: Kviteseid, Seljord, Bø, Nome

Nedbørfelt: 425 km²

Skoggrense: 800—950 m o.h. Areal under denne: 95 %

Middelvannføring: Kileåi (nedbørfelt 118 km²)
2,7 m³/s

Laveste - høyeste punkt: 60—1074 m o.h.

Marin grense: Ca. 145 m o.h.

Kraftpotensial: 0 GWh

Naturgeografisk region: 19 a, 33 a

Vassdragsbeskrivelse

Det er kun foretatt befaring i objektets vestre del.

Området er i nord avgrenset av riksveiene Brunkeberg—Seljord—Bø, i øst av veien Bø—Ajer, i sør av Straumen—Flåvatnet—Kviteseidvatnet fra Ajer til Kviteseid og i vest av riksveien Kviteseid—Brunkeberg.

Viktigste vassdrag er Kileåi som begynner i Heivatn (511 m o.h.) vest for Brokefjell og munner ut i Kilepollen i Flåvatn. Sentralt i

vassdraget ligger Dalsvatn på 1,5 km². I østre deler er Eikjaelvi det største vassdraget med utspring i Blomhaugtjern (439 m o.h.) sør for østre del av Seljordvatn.

Objektet innbefatter i nord det 16 km² store Seljordvatn (116 m o.h.) som har utløp til Bøelva. Foruten de innsjøene som er nevnt, finnes flere vatn med areal mindre enn 0,5 km².

Området har kontinentalt klima med årsnedbør på ca. 700 mm i lavere deler økende til ca. 1200 mm i høyden.

Berggrunnen består av tungt fortvitrende grunnfjellsbergarter. Dypbergarter, hovedsakelig granitter, og gneiser dominerer, mens kvartsitt og kvartsskifer kommer inn i nordvest. I en overgangssone, fra Kviteseid til Storøya i Seljordvatn, finnes også kvartsrike bergarter. Løsmassedekningen er sparsom med tynt bunnmorenedekke. I forsenkningene og i Kileåis daldrag er det mer konsentrert med løsmateriale. Bekkene og elvene har stedvis utviklet V-daler og gjel. Kileåi er en typisk flomelv og bunnmaterialet er steinet. Undergrunnens struktur har stor betydning for landformene. Store deler av feltet er preget av lave åser og rygger. Traktene i sørvest med Brokefjell (1074 m o.h.) må karakteriseres som et fjellområde, men noe skille finnes ikke.

Lyngrik furuskog dominerer over 400 m o.h. På moene nedover mot Kilen og på enkelte bergknauser finnes ren lavfuruskog. Furusko-

SELJORDVATN-FLÅVATN OMRÅDET
MELLOM SELJORDVATN OG FLÅVATN
M 1:250 000
Ref. serie 1501, blad Skien

NOU 1983: 42
Naturfaglige verdier og vassdragsvern

OBJEKT NR. 46
SELJORDVATN-FLÅVATN OMRÅDET
MELLOM SELJORDVATN OG FLÅVATN

gen er ofte brutt av små og store svaberg uten høyere vegetasjon.

Fattige granskoger dominerer i de lavere deler, rikere typer finnes bare unntaksvis. Bare noen få steder finnes en heller svakt utviklet bjørkeskogsone opp mot fjellet. Ofte danner grana skoggrense ved 800—900 m o.h.

Et område i østkanten av Brokefjell, Mannslagarroi, skiller seg ut ved urskogpreget blåbærgranskog og lyngfuruskog. Lokaliteten er foreslått som reservat i Landsplanen for verneverdige områder/forekomster.

Langs strendene finnes gjerne smale fuktengbelter, men bare ved Kileåi og Linddalsåi finnes større fuktenger. Myrene er som regel av fattigmyrtypen, unntaksvis finnes middels rik myr.

Det er påvist ca. 50 fuglearter i de vestre deler av området, og det antas at mangfoldet er lavt til middels. Barskog synes å ha de vanlige artene for regionen. Våtmarksfaunaen er antagelig fattig. Gulerle og siv-

spurv mangler, men linerle og fossekall er påvist. Ingen rovfugl- og uglearter er registrert, men det er antydning at hubro kan ha tilhold i feltet.

De mange vatn og tjern er næringsfattige og til dels sterkt humuspåvirkede. Dominerende ioner er kalsium og bikarbonat, og sulfationkonsentrasjonen er også høy. Lednings- evnen ligger i området 10—20, og påvirkningen av sur nedbør er moderat, med pH-verdier fra 5,0 til 6,0. Feltet er ellers svært lite forurenset.

Fast bosetting i selve området finnes bare spredt med ca. 500 personer. I tettstedene Kviteseid, Seljord, Bø og Lunde i utkanten av feltet bor tilsammen ca. 4000 personer.

Partier i vestre del av feltet er uten veier, ellers er området lett tilgjengelig. Skogen drives intenst over deler av feltet. Det foreslåtte verneområdet Mannslagarroi er eneste større uberørte skogareal.